Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

20 päivänä huhtikuuta 2026*

Henkilöstö – Väliaikaiset toimihenkilöt – Parlamentin poliittisen ryhmän julkaisema lehdistötiedote – Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta – Vastuu – Aineellinen ja aineeton vahinko – Kanne, joka on oikeudellisesti täysin perusteeton

Asiassa T-374/25,

EO, edustajanaan asianajaja L. Levi,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään S. Seyr ja R. Schiano,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. De Baere sekä tuomarit J. Svenningsen (esittelevä tuomari) ja C. Mac Eochaidh,

kirjaaja: V. Di Bucci,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn ja erityisesti:

– unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.6.2025 toimitetun kannekirjelmän,

– parlamentin esittämän ja unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.9.2025 toimitetun väitteen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta sekä toimivallan puuttumisesta (jäljempänä oikeudenkäyntiväite),

– unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 27.10.2025 toimitetut kantajan huomautukset oikeudenkäyntiväitteestä,

– 17.12.2025 toteutetun prosessinjohtotoimen sekä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.1.2026 toimitetun parlamentin vastauksen ja unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2026 toimitetun kantajan vastauksen,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

on antanut seuraavan

määräyksen

1 SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan kantaja eli EO vaatii kumottavaksi Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän (jäljempänä S&D-ryhmä), joka on Euroopan parlamentin poliittinen ryhmä, puheenjohtajan 12.7.2024 antaman päätöksen (jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) ja S&D-ryhmän työvaliokunnan 6.3.2025 antaman päätöksen (jäljempänä toinen riidanalainen päätös), joissa kummassakin hylättiin hänen vahingonkorvausvaatimuksensa. Saman määräyksen nojalla hän vaatii myös korvausta aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, jonka hän väittää itselleen aiheutuneen siksi, että S&D-ryhmän työvaliokunta julkaisi lehdistötiedotteen, jonka otsikko oli ”Zero tolerance for corruption” (nollatoleranssi korruptioon) (jäljempänä lehdistötiedote).

Asian tausta

2 Kantaja on Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä palvelussuhteen ehdot) 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu S&D-ryhmän entinen väliaikainen toimihenkilö. Hänen työsopimuksensa oli tehty parlamentin kanssa.

3 S&D-ryhmän poliittisen neuvonantajan tehtäviään hoitaessaan kantaja oli muun muassa laatimassa ihmisoikeustilanteesta Qatarissa järjestettävien jalkapallon MM-kisojen yhteydessä 24.11.2022 annettua Euroopan parlamentin päätöslauselmaa (EUVL 2023, C 167, s. 99).

4 S&D-ryhmän jäsenen valtuutettu avustaja kutsui 24.11.2022 annetun päätöslauselman hyväksymisen jälkeisinä päivinä kantajan seuraamaan jalkapallon MM-kisojen ottelua Qatarissa. Lahja muodostui kahdesta lipusta, jotka oli tarkoitettu Argentiinan ja Alankomaiden väliseen neljännesvälieräotteluun osallistumiseen, sekä kahden henkilön matka- ja majoituskulujen korvaamisesta.

5 Kantaja lähti ajanjaksoksi 8.–11.12.2022 Qatariin avopuolisonsa kanssa.

6 Belgian viranomaiset aloittivat 9.12.2022 tutkinnan Qatarin valtion mahdollisesta lainvastaisesta lobbaustoiminnasta (jäljempänä Qatar-tutkinta). Ne suorittivat erityisesti paikanetsintöjä parlamentin toimistoissa ja ottivat kiinni useita henkilöitä, joihin kuului edellä 4 kohdassa tarkoitettu valtuutettu avustaja.

7 Kantaja ilmoitti 16.12.2022 yksikönpäällikölleen matkastaan Qatariin. He ilmoittivat yhdessä asiasta S&D-ryhmän pääsihteerille.

8 Palvelukseen ottamista koskevien sopimusten tekemiseen toimivaltaisena viranomaisena (jäljempänä toimivaltainen viranomainen) S&D-ryhmän puheenjohtaja pidätti 20.12.2022 kantajaa kuultuaan tämän toistaiseksi tehtävistään ja pidätti hänen palkkansa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä IX olevan 23 ja 24 artiklan nojalla.

9 Tiettyjen hallinnollisten vaiheiden jälkeen parlamentti irtisanoi kantajan väliaikaisen toimihenkilön työsopimuksen palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan c alakohdan i alakohdan perusteella. Kantaja vaati kyseisen päätöksen kumoamista ja korvausta aiheutuneista aineellisista ja aineettomista vahingoista. Kanne hylättiin 11.6.2025 annetulla tuomiolla EO v. parlamentti (T-368/24, valitus vireillä, EU:T:2025:583).

10 Samana päivänä, kun S&D-ryhmän puheenjohtaja pidätti kantajan tehtävistään eli 20.12.2022, S&D-ryhmän työvaliokunta antoi lehdistötiedotteen ja julkaisi sen S&D-ryhmän internetsivustolla.

11 Lehdistötiedotteessa S&D-ryhmän työvaliokunta totesi, että edeltävällä viikolla annetun päätöksen, jonka mukaan parlamentin varapuheenjohtaja erotettiin ryhmästä ja muita Qatar-tutkintaan liittyneitä Euroopan parlamentin jäseniä siirrettiin pois tehtävistään, seurauksena se oli sitoutunut uusiin konkreettisiin toimiin korruption ja ulkoisen vaikuttamisen torjumiseksi. Siinä todettiin myös, että S&D-ryhmän työvaliokunta oli järkyttynyt korruptioväitteistä ja että se oli sitoutunut tukemaan perinpohjaista tutkintaa. Siinä todettiin, että S&D ryhmän työvaliokunta oli vahvistanut sisäisen tutkinnan suuntaviivat sekä aikajanan S&D-ryhmän ehdokkaan valinnalle varapuheenjohtajan tehtävään.

12 Lehdistötiedotteen kuudesta kohdasta viidennessä todettiin, että ”työvaliokunta tukee täysimääräisesti S&D-ryhmän henkilöstön jäsenen tehtävistä pidättämistä sellaisen vakavan virheen vuoksi, joka liittyy meneillään olevaan rikostutkintaan”.

13 Tämän jälkeen kantajan profiili poistettiin organisaatiokaaviosta S&D-ryhmän internetsivustolla, vaikka parlamentin mukaan hänen nimensä säilytettiin parlamentin yleisessä henkilöhakemistossa.

14 Asiaa tutkinut toimittaja päätteli, että kantaja oli lehdistötiedotteessa mainittu S&D-ryhmän henkilöstön jäsen, ja 22.12.2022 kyseinen toimittaja julkaisi lehtiartikkelin, joka koski kantajan tehtävistä pidättämistä ja jossa kantaja nimettiin S&D-ryhmän sisäisen tutkinnan yhteydessä.

15 Kantaja esitti 14.3.2024 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatimuksen, joka koski hänelle lehdistötiedotteesta aiheutuneen vahingon korvaamista.

16 Ensimmäisellä riidanalaisella päätöksellä S&D-ryhmän puheenjohtaja hylkäsi kantajan korvausvaatimuksen. Hän katsoi, että lehdistötiedotteen julkaiseminen ei merkinnyt syyttömyysolettaman periaatteen loukkaamista, huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä, hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamista eikä yksityiselämää ja henkilötietojen suojaa koskevan oikeuden loukkaamista. Hänen mukaansa ensimmäinen kolmesta kumulatiivisesta edellytyksestä sellaisen vahingonkorvausvaatimuksen hyväksymiseksi, joka perustuu Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen (toimielimen lainvastaista toimintaa koskeva edellytys), ei ollut täyttynyt.

17 Kantaja teki 10.10.2024 ensimmäisestä riidanalaisesta päätöksestä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valituksen. Hän toisti argumenttinsa, joilla pyrittiin osoittamaan, että hänen vahingonkorvausvaatimuksensa oli perusteltu.

18 Toisessa riidanalaisessa päätöksessä, jonka S&D-ryhmän puheenjohtaja oli allekirjoittanut ”työvaliokunnan puolesta”, kantajan valitus hylättiin. Siinä katsottiin, että poliittisen ryhmän toimet voivat johtaa parlamentin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen vain, jos ne voidaan

katsoa parlamentin toimiksi. Lehdistötiedote oli toimi, joka koski yksinomaan S&D-ryhmän poliittista toimintaa, eikä se kuulunut S&D-ryhmän toimintaan toimivaltaisena viranomaisena. Lisäksi toisen riidanalaisen päätöksen mukaan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa säädetty menettely ei ollut kantajan ”käytettävissä”, koska ”virkamiehen ja tämän toimielimen välinen riita-asia – – voidaan ratkaista henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklan nojalla vain, kun se perustuu asianomaisen henkilön ja toimielimen väliseen palvelussuhteeseen”.

Asianosaisten vaatimukset

19 Kantaja vaatii kanteessa ja parlamentin oikeudenkäyntiväitteestä esittämissään huomautuksissa, että unionin yleinen tuomioistuin

– toteaa, että kanne on otettava tutkittavaksi

– kumoaa ensimmäisen riidanalaisen päätöksen

– tarvittaessa kumoaa toisen riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa parlamentin korvaamaan aiheutuneet aineelliset ja aineettomat vahingot ja

– velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamassaan oikeudenkäyntiväitteessä parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta, koska unionin yleisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tutkia sitä, ja

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

21 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 ja 7 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista oikeudenkäyntiväitteen pääasian käsittelyä aloittamatta, jos vastaaja sitä pyytää. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklassa määrätään, että jos kanne selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta milloin tahansa päättää asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

22 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sillä on asiakirja-aineiston perusteella riittävät tiedot, ja se on päättänyt työjärjestyksen 130 artiklan 7 kohdan ja 126 artiklan nojalla ratkaista asian jatkamatta asian käsittelyä.

Tuomioistuimen toimivalta

23 Parlamentti väittää lähinnä, että unionin yleisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tutkia kannetta, koska päätökset lehdistötiedotteen antamisesta ja kantajan profiilin poistamisesta organisaatiokaaviosta S&D-ryhmän internetsivustolla ovat S&D-ryhmän työvaliokunnan, joka on S&D-ryhmän poliittisen toiminnan koordinoinnista vastaava elin, poliittisia toimia.

24 Kantaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen SEUT 270 artiklan nojalla.

25 SEUT 270 artiklassa vahvistetaan Euroopan unionin tuomioistuimen erityistoimivalta henkilöstöasioissa. Kyseisessä artiklassa erotetaan henkilöstöasiat muista kyseisen tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvista asioista ”unionin ja sen henkilöstön” välisinä riitoina ja viitataan henkilöstösääntöihin välineenä, jossa säädetään tällaisen erityistoimivallan rajoituksista ja edellytyksistä.

26 Henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista kaikki unionin ja ”henkilöstösäännöissä tarkoitetun henkilön” väliset riidat, jotka koskevat sellaisen toimenpiteen laillisuutta, joka niiden 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaikuttaa kielteisesti kyseiseen henkilöön. Viimeksi mainitun säännöksen mukaisesti ”jokainen – – henkilöstösäännöissä tarkoitettu henkilö” voi tehdä hänelle vastaisesta toimenpiteestä valituksen nimittävälle viranomaiselle.

27 On kiistatonta, että kantaja oli tosiseikkojen tapahtuma-aikana palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu S&D-ryhmän väliaikainen toimihenkilö. Palvelussuhteen ehtojen 46 artiklan mukaan henkilöstösääntöjen VII osastoa, johon sen 90 ja 91 artikla kuuluvat, sovelletaan analogisesti. Näin ollen kantaja on henkilö, johon sovelletaan henkilöstösääntöjä ja joka teki toimivaltaiselle viranomaiselle valituksen hänelle vastaisesta toimenpiteestä.

28 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan käsiteltävän kanteen, joka on nostettu riidanalaisista päätöksistä, joilla vahingonkorvausvaatimus hylättiin.

29 Oikeudenkäyntiväitteessään parlamentti vetoaa 22.3.1990 annettuun tuomioon Le Pen (C-201/89, EU:C:1990:133) ja väittää, että unionin oikeudessa ei ole sääntöä, josta voitaisiin päätellä, että parlamentin voitaisiin katsoa olevan vastuussa poliittisen ryhmän toimista, ja että se, että poliittinen ryhmä jakaa kunniaa loukkaavaksi väitetyn julkaisun, ei synnytä Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta.

30 Toisin kuin parlamentti lähinnä väittää, 22.3.1990 annetussa tuomiossa Le Pen (C-201/89, EU:C:1990:133, 15 kohta ja 16 kohdan b alakohta) vahvistetulla oikeusperiaatteella ei kuitenkaan rajoiteta SEUT 270 artiklassa vahvistettua unionin yleisen tuomioistuimen erityistoimivaltaa henkilöstöasioissa, vaan sillä yksinomaan rajoitetaan mahdollisuutta vaatia vahingonkorvausta tiettyihin tilanteisiin, joita kyseisen tuomioistuimen on arvioitava.

31 Ei myöskään ole asianmukaista turvautua 22.11.1990 annetun tuomion Mommer v. parlamentti (T-162/89, EU:T:1990:72) 21 ja 22 kohtaan, joiden mukaan henkilöstösääntöjen tai palvelussuhteen ehtojen soveltamisalan ulkopuolelle jäävät palvelussuhteen ehdot eivät kuulu Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaan, koska kyseiset kohdat edustavat ylimääräisiä perusteluja, joilla ei käsiteltävässä asiassa ole merkitystä. Argumenttia, joka perustuu 16.12.2019 annetun määräyksen Kipper v. komissio (T-394/18, ei julkaistu, EU:T:2019:863), ei myöskään voida hyväksyä, koska kyseisen tapauksen tosiseikat olivat hyvin erilaiset.

32 Parlamentin oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä.

Asiakysymys

33 Kantaja väittää käsiteltävänä olevassa kanteessa, että lehdistötiedotteen julkaistessaan parlamentti toimi lainvastaisesti ja huolimattomasti sekä loukkasi syyttömyysolettaman periaatetta, laiminlöi huolenpitovelvollisuutensa ja loukkasi oikeutta hyvään hallintoon sekä oikeutta yksityiselämän ja henkilötietojen suojaan. Kantajan mukaan hänen terveydelleen ja maineelleen aiheutui haittaa, ja tämä oli suora seuraus lehdistötiedotteen julkaisemisesta. Hän väittää, että näin ollen kaikki edellytykset vahingonkorvausvaatimuksen hyväksymiseksi täyttyvät.

34 Toisella ja kolmannella vaatimuksella kantaja vaatii ensimmäisen ja toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista.

35 Tämän osalta on niin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kumoamisvaatimuksesta, joka kohdistuu muodollisesti valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen, seuraa, että valituksen kohteena ollut toimi saatetaan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos tällaisella vaatimuksella ei sellaisenaan ole itsenäistä sisältöä (ks. vastaavasti tuomio 17.1.1989, Vainker v. parlamentti, 293/87, EU:C:1989:8, 8 kohta, ja tuomio 16.7.2025, ET v. EIP, T-417/24, ei julkaistu, EU:T:2025:728, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 On kuitenkin mahdollista, että valituksen hylkäämisestä annettu nimenomainen päätös ei ole kantajan riitauttaman toimen vahvistava päätös, kun otetaan huomioon sen sisältö. Näin on silloin, kun valituksen hylkäämisestä annetussa päätöksessä kantajan tilanne tutkitaan uudelleen uusien oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen perusteella tai kun sillä muutetaan tai täydennetään alkuperäistä päätöstä. Näissä tapauksissa valituksen hylkääminen on tuomioistuinvalvonnan piiriin kuuluva toimi, jonka tuomioistuin ottaa huomioon arvioidessaan riidanalaisen toimenpiteen laillisuutta tai jota se pitää jopa asianomaiselle vastaisena toimena, jolla riidanalainen toimenpide on korvattu (ks. tuomio 21.5.2014, Mocová v. komissio, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 5.7.2023 SE v. komissio, T-223/21, EU:T:2023:375, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Käsiteltävässä asiassa toisella riidanalaisella päätöksellä, jolla kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohtaan perustunut valitus hylättiin, muutetaan ensimmäistä riidanalaista päätöstä niin perustavanlaatuisesti, että sillä korvataan kyseinen päätös (ks. edellä 16 ja 18 kohta).

38 Tämän vuoksi on asianmukaista aloittaa vaatimuksesta, joka koskee toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista.

39 Ensiksi on todettava, että kantaja ei esitä aineellisia perusteluja toisen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi, vaan hän vaatii kolmannessa vaatimuksessa sen kumoamista vain ”tarvittaessa”. Perusteluja esittämättä kantaja nimittäin väittää yksinomaan, että päättäessään antaa lehdistötiedotteen S&D-ryhmä ”toimi välttämättä – sellaisenaan tai vähintäänkin myös – toimivaltaisena viranomaisena”.

40 Toiseksi unionin oikeudessa ei ole sääntöä, josta voitaisiin päätellä, että parlamentin unionin toimielimenä voitaisiin katsoa olevan vastuussa poliittisen ryhmän toimista (tuomio 22.3.1990, Le Pen, C-201/89, EU:C:1990:133, 14 kohta).

41 Poliittisen ryhmän toimia voidaan pitää parlamentin itsensä toimina vain, jos kyseinen toimielin nimenomaisesti sallii tai hyväksyy ne esimerkiksi päätöslauselmallaan tai jonkin sitä edustavan ja toimivaltansa rajoissa toimivan elimen päätöksellä (ks. vastaavasti julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus C-201/89, EU:C:1990:63, 19 kohta).

42 Tämän osalta lehdistötiedotteen sanamuodosta itsestään ilmenee selvästi, että S&D-ryhmän työvaliokunta antoi sen korruption ja ulkoisen vaikuttamisen torjumista koskevan politiikkansa asiayhteydessä lisätäkseen yleisön tietoisuutta sen tätä koskevista sitoumuksista Qatar-tutkinnan yhteydessä (ks. edellä 11 ja 12 kohta).

43 Kolmanneksi on todettava, että kantaja ei ole osoittanut, että parlamentti olisi mitenkään sallinut tai hyväksynyt lehdistötiedotteen julkaisemisen ja kantajan profiilin poistamisen organisaatiokaaviosta S&D-ryhmän internetsivustolla.

44 Pitää paikkansa, että palvelussuhteen ehtojen 1 artikla, 2 artiklan c alakohta ja 6 artikla muodostavat oikeudellisen perustan sille, että toimivaltaisen viranomaisen tehtäviä annetaan poliittisille ryhmille. Lisäksi nimittävän viranomaisen ja toimivaltaisen viranomaisen toimivallan siirtämisestä 13.1.2014 tehdyn parlamentin puhemiehistön päätöksen 4 artiklassa säädetään toimivaltaisen viranomaisen toimivallan siirtämisestä väliaikaisten toimihenkilöiden osalta kunkin poliittisen ryhmän nimeämälle viranomaiselle. Poliittisen ryhmän toimia, jotka koskevat lehdistötiedotteen julkaisemista ja profiilin poistamista organisaatiokaaviosta internetsivustolla, ei kuitenkaan säännellä kyseisillä oikeudellisilla välineillä.

45 Tästä seuraa, että toisessa riidanalaisessa päätöksessä todettiin asianmukaisesti, että päätökset lehdistötiedotteen antamisesta ja kantajan profiilin poistamisesta organisaatiokaaviosta S&D-ryhmän internetsivustolla eivät synnytä Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta.

46 Lisäksi on niin, että vaikka toisessa riidanalaisessa päätöksessä todettiin virheellisesti, että henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu menettely ei ollut kantajan ”käytettävissä”, tällä ei voida muuttaa sitä tosiseikkaa, että kyseisellä päätöksellä hylättiin asianmukaisesti kantajan parlamenttiin kohdistama vahingonkorvausvaatimus.

47 Näin ollen toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus on hylättävä selvästi oikeudellisesti täysin perusteettomana.

48 Vahingonkorvausta koskevasta vaatimuksesta on todettava, että henkilöstöasioita koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen vaatimus on hylättävä, kun se liittyy läheisesti kumoamisvaatimukseen, joka on joko jätetty tutkimatta tai hylätty perusteettomana (ks. tuomio 19.4.2023, PP ym. v. parlamentti, T-39/21, EU:T:2023:204, 130 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Koska toisen riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus ja vahingonkorvausvaatimus liittyvät läheisesti toisiinsa, viimeksi mainittu on myös hylättävä selvästi oikeudellisesti täysin perusteettomana.

50 Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus on myös hylättävä selvästi oikeudellisesti täysin perusteettomana. Kyseisen vaatimuksen tueksi esitetyt argumentit ovat tässä yhteydessä tehottomia, kun otetaan huomioon ensimmäisen riidanalaisen päätöksen korvaaminen toisella riidanalaisella päätöksellä (ks. edellä 37 kohta) ja toisen riidanalaisen

päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen hylkääminen (ks. edellä 47 kohta). Lisäksi ja joka tapauksessa on niin, että koska lehdistötiedotteen julkaisemista ja kantajan profiilin poistamista organisaatiokaaviosta S&D-ryhmän internetsivustolla ei voida katsoa parlamentin toimiksi, ensimmäinen niistä kumulatiivisista edellytyksistä, jotka ovat tarpeen Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen hyväksymiseksi, ei täyty.

51 Tästä seuraa, että työjärjestyksen 126 artiklan mukaisesti kanne on hylättävä kokonaisuudessaan selvästi oikeudellisesti täysin perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

52 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

53 Koska kantaja on hävinnyt asian, hän vastaa parlamentin vaatimusten mukaisesti omista kuluistaan, ja hänet on velvoitettava korvaamaan parlamentin oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne hylätään.

2) EO velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä huhtikuuta 2026.

V. Di Bucci
Kirjaaja

G. De Baere
Jaoston puheenjohtaja